

dr hab. Mariusz Nepelski

Akademia Pożarnicza

RECENZJA

w postępowaniu habilitacyjnym Pana dra Janusza Beckera

I PODSTAWA WYDANIA RECENZJI

Uchwała Nr 68/V/2023 Senatu Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie (obecnie Akademii Policji w Szczytnie) z dnia 19 lipca 2023 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie Panu dr. Januszowi Beckerowi.

II PODSTAWOWE DANE O HABILITANTCE

Pan dr Janusz Becker stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii uzyskał 8 kwietnia 2009 r., który został nadany uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego Akademii Podlaskiej. Tytuł rozprawy doktorskiej: Policja Państwowa garnizonu miasta stołecznego Warszawy w latach 1919-1939. Ponadto z informacji przedstawionych w autoreferacie wnika, że w 2003 r. ukończył studia wyższe zawodowe na kierunku administracja w Wyższej Szkole Humanistycznej w Pułtusku i w tym samym roku studia magisterskie uzupełniające na kierunku zarządzanie i marketing w Akademii Podlaskiej w Siedlcach.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego jest absolwentem studiów podyplomowych w zakresie wykonywania funkcji administratora bezpieczeństwa informacji, które ukończył w 2016 r. w Instytucie Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk. Dążąc do podnoszenia kwalifikacji zawodowych uczestniczył w: szkoleniu zawodowym dla absolwentów szkół wyższych w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie uprawniającym do złożenia egzaminu oficerskiego; warsztatach nt. zwalczania przestępczości korupcyjnej w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie; szkoleniu dot. zwalczania przestępczości zorganizowanej w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie; szkoleniu dot. przetwarzania danych osobowych w Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.

Z dokumentacji przedłożonej przez Habilitanta dowiadujemy się również, że w ramach umowy zlecenia i o dzieło był zatrudniony w Wyższej Szkole Bezpieczeństwa i Ochrony w Warszawie oraz Akademii Obrony Narodowej w Warszawie.

III OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO PRZEDŁOŻONEGO JAKO PODSTAWA UBIEGANIA SIĘ O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

Pan dr Janusz Becker we wniosku z dnia 20 lutego 2023 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społecznej w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazał monografię zatytułowaną „Ochrona danych osobowych w służbach mundurowych” (bez danych bibliograficznych). Natomiast w autoreferacie wskazał – „monografię i powiązane ze sobą tematycznie artykuły dot. ochrony danych osobowych” (bez danych bibliograficznych). Habilitant więcej informacji uwzględnił w wykazie osiągnięć naukowych, w którym jako osiągnięcia naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazał:

1. Monografię naukową: J. Becker, Ochrona danych osobowych w służbach mundurowych, Poznań 2023.
2. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych: J. Becker, Ochrona danych osobowych w służbach specjalnych, „Prawo europejskie w praktyce”, 2012 oraz J. Becker, Ochrona danych osobowych – nowe uwarunkowania prawne, „Prawo europejskie w praktyce”, 2015.

Do dokumentacji uprawniającej do wydania recenzji zostały dołączone ww. publikacje. Pierwsza ze wskazanych publikacji – J. Becker, Ochrona danych osobowych w służbach mundurowych, Poznań 2023 – została wydana przez wydawnictwo Sorus w 2023 r. Publikacja ta liczy 153 strony i posiada numer ISBN 978-83-67139-10-6. Wskazane wydawnictwo nie znajduje się w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. A ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a więc wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe wydanym przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (przesłanka negatywna dla uznania osiągnięcia). Ponadto w publikacji brakuje informacji o wykonanych recenzjach naukowych, co może dowodzić, że nie można jej traktować jako monografii naukowej, gdyż zgodnie z § 10 ust 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej, monografia naukowa jest to recenzowana publikacja książkowa (przesłanka negatywna dla uznania osiągnięcia). Publikacja składa się z jedenastu

rozdziałów (s. 7-153). Niestety, nie zawiera wstępu, zakończenia, bibliografii oraz założeń badawczych (przede wszystkim sytuacji problemowej, celu i przedmiotu badań, problemów i hipotez badawczych, metod badawczych, etapów badań), a także przeglądu literatury i wniosków, zatem elementów niezbędnych dla stwierdzenia wartości naukowej. Brak wspomnianych założeń badawczym uniemożliwia wykonanie oceny metodologicznej.

Odnosząc się do wartości merytorycznej przedłożonej do recenzji publikacji stwierdzam, że opiera się ona na analizie aktów prawnych regulujących przetwarzanie danych osobowych w obszarze zapobiegania i zwalczania przestępczości (rozdział I) oraz w Siłach Zbrojnych PR (rozdział II), Policji (rozdział III), Służbie Więziennej (rozdział IV), Służbach Specjalnych (rozdział V), Strażach (rozdział VI), Inspekcjach (rozdział VII), Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (rozdział VIII), Krajowej Administracji Skarbowej (rozdział IX), Wewnętrznych Służbach Ochrony (rozdział X), Służbie Ochrony Państwa (rozdział XI). Niestety Autor nie podejmuje polemiki naukowej, dowodząc twierdzeniom jedynie w oparciu o źródła prawa, kompletnie nie korzystając ze źródeł naukowych. Stwierdzam, że informacje podane przez Habilitanta są znane i nie stanowią nowego ujęcia problemu.

Pierwsza publikacja z przedłożonego do recenzji cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, tj.: J. Becker, Ochrona danych osobowych w służbach specjalnych, „Prawo europejskie w praktyce” Nr 9(99), 2012, ISSN 1733-2036, opiera się na analizie aktów prawnych regulujących problematykę ochrony danych osobowych skupiając się na jednej służbie specjalnej – Centralnym Biurze Antykorupcyjnym. Recenzowana publikacja nie zawiera założeń badawczych (przede wszystkim brakuje w niej wskazania i opisu sytuacji problemowej, celu i przedmiotu badań, problemu badawczego, zastosowanej metody badawczej). Ponadto Autor nie przeprowadził krytycznej analizy literatury przedmiotu, jak również nie wskazał rezultatów badań oraz nie podjął naukowej dyskusji. Wyszczególnione elementy stanowią standard dla artykułów naukowych, bez których nie można mówić o wartości naukowej publikacji (przesłanka negatywna dla uznania osiągnięcia). Habilitant nie podejmuje polemiki naukowej, dowodząc twierdzeniom jedynie w oparciu o źródła prawa, nie korzystając ze źródeł naukowych. Informacje podane przez Habilitanta nie stanowią nowego ujęcia problemu.

Druga publikacja z przedłożonego do recenzji cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, tj.: J. Becker, Ochrona danych osobowych – nowe uwarunkowania prawne, „Prawo europejskie w praktyce” Nr 3 (129), 2015, ISSN 1733-2036, podobnie jak pierwsza opiera się na analizie aktów prawnych regulujących problematykę ochrony danych osobowych. Recenzowana publikacja nie zawiera założeń badawczych (przede wszystkim

brakuje w niej wskazania i opisu sytuacji problemowej, celu i przedmiotu badań, problemu badawczego, zastosowanej metody badawczej). Ponadto Autor nie przeprowadził krytycznej analizy literatury przedmiotu, jak również nie wskazał rezultatów badań oraz nie podjął naukowej dyskusji. Wyszczególnione elementy stanowią standard dla artykułów naukowych, bez których nie można mówić o wartości naukowej publikacji (przesłanka negatywna dla uznania osiągnięcia). Habilitant nie podejmuje polemiki naukowej, dowodząc twierdzeniom jedynie w oparciu o źródła prawa, nie korzystając ze źródeł naukowych. Informacje podane przez Habilitanta nie stanowią nowego ujęcia problemu.

Konstatuję, że wskazane osiągnięcia nie mogą zostać uznane za naukowe i nie stanowią znacznego wkładu w rozwój nauk o bezpieczeństwie.

IV OCENA ISTOTNEJ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ

Pan dr Janusz Becker, zgodnie z przedłożoną do recenzji dokumentacją (wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiący znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny) posiada w swoim dorobku jedną publikację, którą wykazał jako osiągnięcie naukowe, sześć artykułów opublikowanych w czasopismach, z których dwa wykazał jako osiągnięcie naukowe, dziewięć rozdziałów w monografiach naukowych oraz jedno hasło słownikowe – łącznie 17 pozycji. Znaczna część ze wskazanych publikacji odnosi się do aspektów historycznych opisujących Policję Państwową, co jest zgodne z zainteresowaniami Habilitanta przedstawionymi w rozprawie doktorskiej „Policja Państwowa garnizonu miasta stołecznego Warszawy w latach 1919-1939”, będącej podstawą uzyskania stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w zakresie historii.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego wykazał trzy wystąpienia na konferencjach krajowych (bez podania tematu wystąpienia) oraz dwa członkostwa w krajowych organizacjach naukowo-eksperymentalnych. Ponadto w autoreferacie wspomina o wypromowaniu około 20 dyplomantów. Niestety w dorobku Habilitanta nie odnajdujemy uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, ani w pracach innych zespołów badawczych. Brakuje również między innymi staży w instytucjach naukowych, recenzji publikacji naukowych, uczestnictwa w organizacji konferencji naukowych, a także uzupełnionych danych naukometrycznych (IF, IH, liczba cytowań).

Stwierdzam, że Pan dr Janusz Becker nie wykazuje się istotną aktywnością naukową w zakresie dyscypliny naukowej nauki o bezpieczeństwie, realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

V WNIOSKI

Pan dr Janusz Becker ubiegający się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nie spełnia wymagań określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088, 1234, 1672, 1872, 2005, z 2024 r. poz. 124, 227.

Marek Neydelt. 